

Newsletter

Celno-Podatkowy

Lipiec 2024

JAS-FBG Doradztwo Sp. z o.o.

W niniejszym wydaniu:

14 unijny pakiet sankcji wobec Rosji – Co zmienia?	3
Rozszerzenie sankcji na Białoruś od 1 lipca 2024 r.	5
Podwyższenie ceł na przywóz zbóż, nasion oleistych i produktów pochodnych pochodzących z Rosji i Białorusi	6
Kwalifikowanie dla celów podatku akcyzowego glikolu propylenowego i gliceryny – Interpretacja ogólna Ministra Finansów	7
Aktualności PUESC	9
Przegląd zmian prawnych	13
<i>I. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej</i>	13
<i>II. Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej</i>	13
Interpretacje Podatkowe	17
Orzecznictwo	19

14 unijny pakiet sankcji wobec Rosji – Co zmienia?

W dniu 24 czerwca 2024 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła 14 pakiet sankcji gospodarczych i indywidualnych uderzających w Federację Rosyjską. Nowe środki mają na celu utrudnić obchodzenie unijnych przepisów sankcyjnych. Pakiet wprowadza też nowe obostrzenia ukierunkowane na wysokowartościowe sektory rosyjskiej gospodarki, takie jak energetyka, finanse i handel.

Rozszerzony został także katalog sankcji podmiotowych, czyli osób fizycznych i podmiotów, wobec których zastosowano środki indywidualne.

Sektor energetyczny

W zakresie sektora energetycznego UE zakazała ponownego załadunku na terytorium UE rosyjskiego skroplonego gazu ziemnego LNG przeladowywanego z przeznaczeniem do państw trzecich. Zakazy nie będą mieć wpływu na import, ale jedynie na reeksport do państw trzecich przez terytorium UE. Zakazano też nowych inwestycji oraz dostarczania towarów, technologii i usług służących ukończeniu trwających projektów LNG, takich jak „Arctic LNG 2” i „Murmańsk LNG”. Wprowadzone zostały ograniczenia importowe na rosyjski LNG poprzez terminale UE niepodłączone do systemu gazu ziemnego.

Zakaz świadczenia usług transportowych

Aby ograniczyć ryzyko obchodzenia przepisów, zmieniono zakaz drogowego transportu towarów na terytorium Unii, w tym w tranzycie. Przedsiębiorstwom unijnym, które są w co najmniej 25 % własnością rosyjskiej osoby fizycznej lub prawnej, należy zakazać podejmowania działalności przedsiębiorstwa transportu drogowego oraz zakazać transportu drogowego towarów w Unii, w tym w tranzycie. Zakaz ten nie ma zastosowania do przedsiębiorstw transportu drogowego będących własnością osób posiadających podwójne obywatelstwo lub obywateli rosyjskich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy lub stały w państwie członkowskim.

Zakaz obrotu ukraińskimi dobrami kultury

wprowadzono zakaz zakupu, przywozu, przekazywania lub wywozu ukraińskich dóbr kultury oraz innych przedmiotów o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym, religijnym lub o wyjątkowym znaczeniu naukowym, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że te dobra lub przedmioty zostały bezprawnie wywiezione z Ukrainy. wprowadzono również zakaz świadczenia powiązanych z tym usług.

Klauzula „nie do Rosji”

Art. 12g rozporządzenia (UE) 833/2014 zobowiązuje unijne podmioty gospodarcze do zakazywania w umowach powrotnego wywozu do Rosji oraz powrotnego wywozu do wykorzystania w Rosji towarów i technologii wrażliwych wymienionych w załącznikach XI, XX i XXXV do rozporządzenia (UE) nr 833/2014, niektórych wspólnych produktów o wysokim priorytecie wymienionych w załączniku XL do rozporządzenia (UE) 833/2014 oraz broni palnej i amunicji wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 258/2012 (klauzula "nie do Rosji"). W przypadku umów objętych zakresem art. 12g rozporządzenia (UE) nr 833/2014, które zawarto przed dniem 19 grudnia 2023 r., obowiązek wynikający z tego artykułu należy uznać za spełniony, jeżeli umowa zawiera klauzulę ogólną zakazującą wywozu i powrotnego wywozu danych towarów i technologii do jurysdykcji objętych unijnymi środkami ograniczającymi oraz określa odpowiednie środki zaradcze w przypadku naruszenia tej klauzuli.

Mechanizmy należytej staranności.

nałożono na unijne podmioty gospodarcze sprzedające, dostarczające, przekazujące lub wywożące do państw trzecich, niebędących krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 883/2014, wspólne produkty o wysokim priorytecie wymóg ustanowienia mechanizmów należytej staranności umożliwiających identyfikację i ocenę ryzyka powrotnego wywozu do Rosji oraz ograniczenie takiego ryzyka. Ponadto zobowiązano unijne podmioty gospodarcze do zapewnienia, aby osoby prawne, podmioty i organy z siedzibą poza Unią, będące ich własnością lub znajdujące się pod ich kontrolą, również wdrażały te wymogi.

Świadomy udział w obchodzeniu sankcji

Nowe przepisy wprowadzają zmianę w sankcjonowaniu sytuacji obchodzenia sankcji. Zakres czynności mogących kwalifikować się jako obchodzenie sankcji został rozszerzony. Od teraz wymogi dotyczące wiedzy i zamiaru są spełnione nie tylko wtedy, gdy dana osoba celowo dąży do osiągnięcia celu lub skutku obejścia środków ograniczających, ale również gdy osoba biorąca udział w danym działaniu jest świadoma tego, że taki udział może mieć za cel obchodzenie sankcji.

Rozszerzenie sankcji towarowych

Rozszerzono wykaz produktów, które przyczyniają się do wzmocnienia potencjału wojskowego i technologicznego Rosji lub do rozwoju jej sektora obrony i sektora bezpieczeństwa, poprzez dodanie produktów wykorzystywanych przez Rosję w wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie oraz produktów, które przyczyniają się do rozwoju lub produkcji jej systemów wojskowych, w tym określonych obrabiarek i określonych pojazdów terenowych.

Nałożono dalsze ograniczenia na wywóz towarów, które mogłyby przyczynić się w szczególności do zwiększenia zdolności przemysłowych Rosji, takich jak chemikalia, w tym rudy manganu i związki ziem rzadkich, tworzywa sztuczne, sprzęt wydobywczy i służący do wykopów, monitory i sprzęt elektryczny. Ponadto do wykazu towarów objętych ograniczeniami w wywozie dodano pięć wspólnych produktów o wysokim priorytecie. Wprowadzono dalsze ograniczenia dotyczące przywozu helu.

Katalog krajów partnerskich

Rozszerzono także wykazy krajów partnerskich, które stosują zestaw środków kontroli wywozu lub zestaw środków ograniczających w odniesieniu do przywozu żelaza i stali oraz zestaw środków kontroli przywozu, które są zasadniczo równoważne środkom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 833/2014.

Rozszerzenie sankcji na Białoruś od 1 lipca 2024 r.

Z dniem 1 lipca 2024 r. weszło w życie Rozporządzenie Rady (UE) 2024/1865 z dnia 29 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy. Rozporządzeniem tym, UE rozszerzyła zakres sankcji towarowych oraz innych ograniczeń, które docelowo mają zostać ujednocnione z sankcjami nałożonymi na Rosję. Jednocześnie w przepisach przewidziano dalsze środki ograniczające w różnych sektorach, w szczególności w sektorach energetyki i lotnictwa.

Zakazy wywozu

Nowe rozporządzenie rozszerza zakaz wywozu produktów i technologii podwójnego zastosowania oraz zaawansowanych towarów i technologii. Wprowadzone zostały dalsze ograniczenia wywozowe dotyczące towarów, które mogłyby w szczególności przyczynić się do zwiększenia potencjału przemysłowego Białorusi. Nowe ograniczenia wywozowe dotyczą również towarów i technologii żeglugi morskiej oraz towarów luksusowych.

Zakazy tranzytu

W celu ograniczenia ryzyka obchodzenia sankcji, zakazany został tranzyt przez terytorium Białorusi produktów i technologii podwójnego zastosowania, towarów i technologii, które mogą przyczynić się do zwiększenia potencjału militarnego i technologicznego Białorusi lub do rozwoju jej sektora obronności i bezpieczeństwa, towarów, które mogłyby w szczególności przyczynić się do zwiększenia potencjału przemysłowego Białorusi, towarów i technologii nadających się do wykorzystania w lotnictwie lub przemyśle kosmicznym oraz broni wywożonych z Unii

Zakazy przywozu

W zakresie sankcji przywozowych wprowadzono zakaz bezpośredniego lub pośredniego przywozu, zakupu lub przekazywania diamentów z Białorusi, który to zakaz ma zastosowanie do diamentów pochodzących z Białorusi, diamentów wywożonych z Białorusi oraz diamentów przewożonych tranzytem przez Białoruś. Zakaz ten ma zastosowanie zarówno do naturalnych i syntetycznych diamentów nieprzemysłowych, jak również do biżuterii diamentowej.

Rozszerzony został także zakaz przywozu produktów mineralnych, tak aby obejmował ropę naftową. Zakazano natomiast wywozu towarów i technologii nadających się do wykorzystania w rafinacji ropy naftowej i skraplaniu gazu ziemnego. Podkreślić należy, że zakazy dotyczące ropy naftowej pozostają na chwilę obecną bez uszczerbku dla tranzytu przez Białoruś ropy naftowej dostarczanej rurociągiem z Rosji do państw członkowskich.

Nowe przepisy wprowadziły również zakaz przywozu towarów, które pozwalają Białorusi na zróżnicowanie źródeł jej przychodów, a tym samym umożliwiają jej udział w agresji Rosji wobec Ukrainy. Zakaz ten obejmuje węgiel, inne produkty, a także złoto pochodzące z Białorusi, i wywożone z Białorusi po wejściu w życie rozporządzenia.

Świadomy udział w obchodzeniu sankcji

Nowe przepisy wprowadzają zmianę w sankcjonowaniu sytuacji obchodzenia sankcji. Zakres czynności mogących kwalifikować się jako obchodzenie sankcji został rozszerzony. Od teraz wymogi dotyczące

wiedzy i zamiaru są spełnione nie tylko wtedy, gdy dana osoba celowo dąży do osiągnięcia celu lub skutku obejścia środków ograniczających, ale również gdy osoba biorąca udział w danym działaniu jest świadoma tego, że taki udział może mieć za cel obchodzenie sankcji.

Klauzula „Nie na Białoruś”

Adekwatnie do obowiązujących regulacji dotyczących zakazu reeksportu określonych towarów do Rosji, wprowadzony został wymóg zobowiązujący eksporterów do zakazywania w umowie handlowej dokonywania powrotnego wywozu na Białoruś lub powrotnego wywozu do wykorzystania na Białorusi towarów i technologii wrażliwych, wspólnych produktów o wysokim priorytecie lub broni palnej i amunicji.

Podwyższenie ceł na przywóz zbóż, nasion oleistych i produktów pochodnych pochodzących z Rosji i Białorusi

W dniu 10 czerwca opublikowane zostało rozporządzenie Rady UE nr 2024/1652 zmieniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej. Celem niniejszego aktu jest zapobieżenie dalszemu wprowadzaniu **zbóż, nasion oleistych i produktów pochodnych, a także wyśtoków buraczanych w postaci granulek oraz suszonego grochu** pochodzących z Rosji lub Białorusi na unijny rynek na warunkach równie korzystnych jak stosowane w odniesieniu do tego rodzaju produktów o innym niepreferencyjnym pochodzeniu.

W związku z tym przywóz wskazanych towarów lub wywożonych bezpośrednio lub pośrednio z Rosji lub Białorusi będzie podlegać wyższym stawkom celnym niż przywóz z innych państw trzecich. Jeśli jednak produkty te nie pochodzą ani nie są wywożone bezpośrednio lub pośrednio z Rosji lub Białorusi to nie powinny podlegać tym wyższym stawkom celnym, nawet w przypadku tranzytu przez te kraje.

Jednocześnie stawki obniżone określone w unijnych kontyngentach taryfowych na produkty określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie będą mieć zastosowania do przywozu do Unii produktów pochodzących lub wywożonych bezpośrednio lub pośrednio z Federacji Rosyjskiej lub Republiki Białorusi.

Rozporządzenie weszło w życie 1 lipca 2024 r.

Kwalifikowanie dla celów podatku akcyzowego glikolu propylenowego i gliceryny – Interpretacja ogólna Ministra Finansów

W dniu 21 czerwca 2024 r. ukazała się Interpretacja Ogólna Ministra Finansów nr DAG1.8101.1.2024 w sprawie prawidłowego kwalifikowania dla celów podatku akcyzowego glikolu propylenowego i gliceryny. Interpretacja dotyczy prawidłowego kwalifikowania dla celów podatku akcyzowego glikolu propylenowego i gliceryny, przeznaczonych do wykorzystania w papierosach elektronicznych. Wykładnia odnosi się do pojęcia „płyn do papierosów elektronicznych”, którego definicja znajduje się w art. 2 ust. 1 pkt 35 ustawy o podatku akcyzowym.

W myśl zmienionej definicji obowiązującej od 1 stycznia 2023 r., płyn do papierosów elektronicznych to: „roztwór przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, w tym baza do tego roztworu zawierająca glikol lub glicerynę, przy czym roztwór uważa się za przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, gdy jest używany albo ze względu na jego skład i właściwości fizykochemiczne może być użyty w papierosach elektronicznych, bez względu na miejsce jego sprzedaży bądź oferowania na sprzedaż”.

Minister wskazał, że zasadniczą część definicji, tj. określenie, że płynem do papierosów elektronicznych jest roztwór przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, w tym baza do tego roztworu zawierająca glikol lub glicerynę, nie uległa zmianie w stosunku do poprzedniego stanu prawnego.

W interpretacji podkreślono, iż w przypadku gotowego wyrobu, którego przeznaczenie jasno wskazuje na wykorzystanie w papierosach elektronicznych, powstanie obowiązku podatkowego nie budzi wątpliwości. Jednak w przypadku poszczególnych komponentów, które nie stanowią roztworu lub ich skład i właściwości fizykochemiczne nie wskazują jednoznacznie na użycie w papierosach elektronicznych, jak np. sama gliceryna czy sam glikol, takie wątpliwości powstają i wymagają rozstrzygnięcia

W interpretacji Minister rozstrzygnął czy opodatkowaniu podatkiem akcyzowym podlegają bazy, które są przeznaczone do wyprodukowania gotowego płynu, który zostanie wykorzystany w papierosach elektronicznych. Rozstrzygnięciu podlega również to, czy glikol i gliceryna produkowane i sprzedawane konsumentom do wytwarzania płynu do papierosów elektronicznych stanowią bazę, czyli zasadniczy składnik komponowanego przez nich płynu aplikowanego docelowo do papierosa elektronicznego.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 35 u.p.a. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2023 r., płyn do papierosów elektronicznych, to: „roztwór przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, w tym baza do tego roztworu zawierająca glikol lub glicerynę, przy czym roztwór uważa się za przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, gdy jest używany albo ze względu na jego skład i właściwości fizykochemiczne może być użyty w papierosach elektronicznych, bez względu na miejsce jego sprzedaży bądź oferowania na sprzedaż”. Wykładnia językowa tego przepisu prowadzi do wniosku, że płynem do papierosów elektronicznych jest zarówno roztwór, jak również baza do tego roztworu, która zawiera glikol lub glicerynę.

Minister podkreślił, że o klasyfikacji danego wyrobu (roztwór, baza, glikol, gliceryna) jako płynu do papierosów elektronicznych decyduje jego przeznaczenie. To przeznaczenie do wykorzystania w papierosie elektronicznym decyduje o uznaniu, że dany produkt jest płynem do papierosów elektronicznych i tym samym stanowi wyrób akcyzowy.

Doprecyzowany zwrot „przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych” wskazuje, że wyrób uważa się za przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, gdy jest używany albo ze względu na jego skład i właściwości fizykochemiczne może być użyty w papierosach elektronicznych, bez względu na miejsce jego sprzedaży, bądź oferowania na sprzedaż. Doprecyzowanie w definicji płynu do papierosów elektronicznych ww. pojęcia należy rozumieć w ten sposób, że co do zasady sprzedaż bądź oferowanie na sprzedaż glikolu lub gliceryny, jeżeli nie są przeznaczone do użycia w papierosach elektronicznych nie wskazuje na ich przeznaczenie akcyzowe, tj. do wykorzystania w papierosach elektronicznych i w takiej sytuacji ich produkcja i magazynowanie nie podlega rygorom ustawy o podatku akcyzowym.

Minister wskazał, że miejsce sprzedaży bądź oferowania na sprzedaż glikolu lub gliceryny może w pewnych okolicznościach determinować ich przeznaczenie. Zdaniem organu nie można uznać w świetle zmienionej definicji, że glikol lub gliceryna, biorąc pod uwagę mnogość ich możliwych zastosowań, sprzedawane lub oferowane na sprzedaż np. w aptece, sklepie z artykułami chemicznymi są przeznaczone do wykorzystania w papierosach elektronicznych. W przypadku zaś wprowadzenia glikolu lub gliceryny do składu podatkowego produkującego płyn do papierosów elektronicznych, dopiero moment ich wydania do produkcji, o której mowa w art. 99b ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym zmaterializuje ich przeznaczenie do wykorzystania w papierosach elektronicznych.

ŹRÓDŁO

Aktualności PUESC

▪ ISZTAR4 - nowe krajowe kody dodatkowe od 10.06.2024 r.

W systemie ISZTAR4 zostały zdefiniowane nowe krajowe kody dodatkowe, wykorzystywane w zgłoszeniach celnych:

- ✓ J041 Inna niż bazylija świeża w całej postaci, wyłącznie do celów spożywczych
- ✓ J042 Inna niż mięta świeża w całej postaci, wyłącznie do celów spożywczych
- ✓ J043 Inne niż w całej postaci, wyłącznie do celów spożywczych.

Data początkowa obowiązywania – 10 czerwca 2024 r.

ŹRÓDŁO

▪ Publikacja Instrukcji dotyczącej realizacji usługi e-STATUS w systemie AES/PoUS

Departament Cel Ministerstwa Finansów, informuje że na portalu PUESC w zakładce USŁUGI SIECIOWE na podstronie System AES w części "Materiały informacyjne AES" udostępniona została "Instrukcja dotycząca realizacji usługi e-STATUS w systemie AES/PoUS".

Jednocześnie zwraca się uwagę, że:

- ✓ Najpóźniej 15 września 2024 r. wygaśnie krajowy okres przejściowy dla składających w Polsce dane T2L/T2LF. Oznacza to, że z ww. datą jedynym systemem w Polsce do obsługi potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów (usługa e-STATUS) będzie system AES/PoUS. W ramach krajowego okresu przejściowego zgłaszający w Polsce mogą jeszcze korzystać z dotychczasowego systemu AES/STATUS (w tym czasie zgłaszający sami decydują, od kiedy zaczną stosować system AES/PoUS), ale od dnia 15 września br. nie będzie to już możliwe.
- ✓ Z chwilą stosowania systemu AES/PoUS:
 - nie będzie możliwe potwierdzanie statusu na fakturze lub dokumencie przewozowym bez względu na to, jaka jest wartość towarów oraz w jakim trybie jest dokonywane potwierdzenie (w standardzie czy w uproszczeniach) – zamiast tego należy stosować system AES/PoUS;
 - możliwe będzie potwierdzanie statusu symbolami T2L lub T2LF na karnetach TIR lub ATA, ale wyłącznie w trybie standardowym, tj. w oddziale celnym właściwym ze względu na miejsce przedstawienia towarów; w przypadku karnetu TIR dodatkowo wymagane jest zgłoszenie do systemu NCTS2;
 - najpóźniej do 15 września br. dotychczasowe ważne pozwolenia na korzystanie ze statusu upoważnionego wystawcy (typ decyzji ACP) muszą być zmienione celem zastąpienia stosowania systemu AES/STATUS systemem AES/PoUS; jeżeli posiadacz pozwolenia ACP nigdy nie był sprawdzany przez organ celny pod kątem spełniania kryteriów określonych w art. 39 lit. a) i b) UKC (przy jakimkolwiek pozwoleniu lub decyzji celnej), to na podstawie art. 128 ust. 1 Rozporządzenia Delegowanego do unijnego kodeksu celnego, zwanego dalej RD, jego pozwolenie ACP zostanie poddane ponownej ocenie zgodnie z art. 15 RD lub zostanie cofnięte; w tej sprawie posiadacze pozwoleń typu ACP powinni niezwłocznie skontaktować się z izbami administracji skarbowej, które udzieliły im takich pozwoleń.

ŹRÓDŁO

▪ Unijna Odprawa Scentralizowana w Importcie (CCI) Faza 1 - moduł e-learningowy

Komisja Europejska przygotowała moduł e-learningowy opisujący założenia "Unijnej Odprawy Scentralizowanej w Importcie (CCI), Faza 1" w ramach Unijnego Kodeksu Celnego. Kurs dostępny jest na stronie [Komisji](#) i dostępny jest w języku angielskim.

Departament Cei Ministerstwa Finansów za pośrednictwem PUESC w zakładce USŁUGI SIECIOWE na podstronie System AIS w części Materiały informacyjne > [AIS/CCI](#) udostępnił robocze tłumaczenie na język polski broszury informacyjnej „EU Centralised Clearance for Import (CCI), Phase 1” przygotowanej przez Komisję Europejską.

Jest to dokument, który stanowi część modułu szkoleniowego dotyczącego unijnej odprawy scentralizowanej w imporcie. W dokumencie przedstawione zostały w sposób syntetyczny główne założenia odprawy scentralizowanej, korzyści, jakie przyniesie ta forma odprawy, role poszczególnych urzędów, procedury celne itp.

ŹRÓDŁO

▪ Nowa usługa na PUESC - Złóż wniosek o sprostowanie oczywistej omyłki

W dniu 19 czerwca 2024 roku udostępniono usługę [Złóż wniosek o sprostowanie oczywistej omyłki](#).

Usługa ta obejmuje:

- ✓ sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej,
- ✓ sprostowanie błędów rachunkowych,
- ✓ wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji,
- ✓ uzupełnienie decyzji co do rozstrzygnięcia lub co do prawa odwołania, prawa wniesienia skargi do sądu administracyjnego,
- ✓ sprostowanie zamieszczonego w decyzji pouczenia.

Wniosek w formie elektronicznej należy złożyć za pośrednictwem PUESC w zakładce FORMULARZE wyszukując formularz o nazwie [WDWSO001 Sprostowanie oczywistej omyłki \[SZPROT\]](#).

Przed wypełnieniem formularza należy przygotować numer sprawy oraz numer rozstrzygnięcia, którego dotyczy sprostowanie. W sprawach celnych można złożyć wniosek tylko o:

- sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej lub
- sprostowanie błędów rachunkowych.

Szczegółowe informacje o wniosku można znaleźć w opisie usługi [Złóż wniosek o sprostowanie oczywistej omyłki](#). Wciąż możliwe pozostanie złożenie wniosku o sprostowanie w formie papierowej.

ŹRÓDŁO

- **Wytyczne w sprawie miejsc uznanych i wyznaczonych do przedstawienia towaru, w tym do czasowego składowania - wersja 1.10.**

Jak informuje Departament Cło, na stronie Podatki.gov.pl w zakładce Cło >Informacje dla przedsiębiorców >AEO i uproszczenia celne >Procedura uproszczona zostały opublikowane [Wytyczne w sprawie miejsc uznanych i wyznaczonych do przedstawienia towaru, w tym do czasowego składowania - wersja 1.10.](#)

W nowej wersji wytycznych dodano informację o możliwości wnioskowania o wydanie zgody na postępowanie się kodem EXP18 w zgłoszeniach wywozowych, gdy towar przedstawiany jest w miejscu uznanym.

Wdrożenie AIS/CCI planowane jest na 1 lipca 2024 r., zaś wdrożenie AIS/IMPORT PLUS, AES/ECS2 PLUS oraz NCTS2 PLUS na 31 października 2024 r.

 ŹRÓDŁO

- **Wdrożenie systemu AIS/CCI - 1.07.2024 r.**

Jak informuje Departament Cło, 1 lipca 2024 roku zaplanowane jest produkcyjne wdrożenie systemu AIS/CCI (Odprawa Scentralizowana w Importcie, Faza I).

AIS/CCI obsługuje zgłoszenia celne dokonywane w ramach pozwoleń na odprawę scentralizowaną w imporcie, w realizację których zaangażowane są co najmniej dwa państwa członkowskie.

Należy zaznaczyć, że 1 lipca 2024 r. system CCI wdrażają tylko te państwa, z którymi Polska nie ma wydanych pozwoleń na korzystanie z odprawy scentralizowanej, ani jako państwo nadzoru, ani jako państwo przedstawienia. Dlatego do czasu wdrożenia systemu przez pozostałe państwa członkowskie lub do czasu wydania pozwolenia CCI z państwami, które już wdrożyły system, w systemie AIS/CCI nie będą obsługiwane komunikaty zgłoszeń realizowanych w ramach unijnej odprawy scentralizowanej w imporcie.

Dokumentacja oraz materiały informacyjne związane z wdrażanym systemem dostępne są na portalu PUESC, w zakładce Usługi sieciowe – System AIS.

 ŹRÓDŁO

- **Odpowiedzi na pytania z webinarium o tematyce e-usługi "Uzyskaj graniczne dokumenty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych", które odbyło się 18.06.2024 r**

W dniu 18 czerwca 2024 r. odbyło się webinarium o tematyce e-usługi "Uzyskaj graniczne dokumenty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych". Departament Cło informuje o publikacji odpowiedzi na pytania zadanych podczas webinarium. E-usługa dostępna będzie dla klientów w serwisie Single Window "Uzyskaj graniczne dokumenty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych".

Odpowiedzi na pytania można znaleźć [w opisie usługi Uzyskiwanie dokumentów granicznych](#) - jakości handlowa artykułów rolno-spożywczych w sekcji "Pomoc - Help Desk i FAQ" lub w zakładce POMOC >FAQ > Uzyskiwanie dokumentów granicznych - jakości handlowa artykułów rolno-spożywczych.

 ŹRÓDŁO

▪ **AIS/IMPORT PLUS Informator dla Podmiotów zaangażowanych w przywózowe procesy celne realizowane drogą elektroniczną - publikacja 28.06.2024 r.**

Jak informuje Departament Celnictwa, na PUESC w zakładce Usługi sieciowe – System AIS – Materiały informacyjne – AIS/IMP udostępniony został Informator systemu AIS/IMPORT PLUS dla Podmiotów zaangażowanych w przywózowe procesy celne realizowane drogą elektroniczną (wersja 1.03).

ŹRÓDŁO

▪ **Wiążące informacje w II instancji i trybach nadzwyczajnych wyłącznie elektronicznie od 1.07.2024 r.**

Od 1 lipca 2024 roku pisma w sprawie wiążącej informacji stawkowej (WIS), wiążącej informacji akcyzowej (WIA), wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP) i wiążącej informacji taryfowej (WIT) należy składać wyłącznie elektronicznie:

- odwołania, zażalenia oraz wszystkie inne pisma w toku postępowania w zakresie WIS poprzez konto w serwisie e-Urząd Skarbowy,
- odwołania, zażalenia oraz wnioski o zmianę, uchylenia, przedłużenia ważności WIA i wszystkie inne pisma w toku postępowania w zakresie WIA poprzez konto na PUESC,
- odwołania oraz wszystkie inne pisma w toku postępowania w zakresie WIT i WIP poprzez konto na PUESC.

Złożenie pisma w sprawie WIS, WIA, WIP i WIT w innej formie będzie nieskuteczne.

Organ będzie również doręczał korespondencję elektronicznie:

- w e-Urzędzie Skarbowym – w zakresie WIS,
- na PUESC – w zakresie WIA, WIP i WIT.

ŹRÓDŁO

Przegląd zmian prawnych

I. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej

Dziennik Ustaw z 2024 r. Pozycja 839

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROZWOJU I TECHNOLOGII z dnia 4 czerwca 2024 r. w sprawie wykazu uzbrojenia, na obrót którym jest wymagane zezwolenie

UWAGI/KOMENTARZ

- Rozporządzenie ustala wykaz uzbrojenia, na obrót którym jest wymagane zezwolenie.
- Traci moc rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 26 czerwca 2023 r. w sprawie wykazu uzbrojenia, na obrót którym jest wymagane zezwolenie

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 7 czerwca 2024 r.

Dziennik Ustaw z 2024 r. Pozycja 926

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW z dnia 12 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany obszaru wolnego obszaru celnego w Gliwicach.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 8 lipca 2024 r.

II. Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

▪ POSTĘPOWANIE ANTYDUMPINGOWE

Dziennik Urzędowy L1608 z dnia 06.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1608 z dnia 5 czerwca 2024 r. poddające rejestracji przywóz erytrytolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej
Wejście w życie: 7 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1666 z dnia 07.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1666 z dnia 6 czerwca 2024 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

Wejście w życie: 8 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1617 z dnia 07.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1617 z dnia 6 czerwca 2024 r. poddające rejestracji przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej
Wejście w życie: 8 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1782 z dnia 25.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1782 z dnia 24 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 wraz z przedłużeniem środka ochronnego w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali

Wejście w życie: 1 lipca 2024 r.

▪ KONTYDENTY

Dziennik Urzędowy L1671 z dnia 06.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1671 z dnia 6 czerwca 2024 r. ustanawiające środki monitorowania wielkości przywozu, o których mowa w art. 4 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2024/1392

Wejście w życie: 6 czerwca 2024 r., wygasa z końcem dnia: 5 czerwca 2025 r.

Dziennik Urzędowy L1726 z dnia 19.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2024/1726 z dnia 18 czerwca 2024 r. w sprawie wprowadzenia kontyngentu taryfowego na owies wynikającego z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1392 w sprawie środków tymczasowej liberalizacji handlu będących uzupełnieniem koncesji handlowych mających zastosowanie do ukraińskich produktów na podstawie Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Ukrainą

Wejście w życie: 19 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1835 z dnia 28.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1835 z dnia 27 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenia wykonawcze (UE) 2020/761, (UE) 2020/1988 i (UE) 2023/2834 w odniesieniu do środków taryfowych w odniesieniu do niektórych produktów rolnych pochodzących lub wywożonych bezpośrednio lub pośrednio z Białorusi i Rosji oraz w odniesieniu do przeliczników dla ryżu

Wejście w życie: 1 lipca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1829 z dnia 28.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2024/1829 z dnia 25 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/2283 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe

Wejście w życie: 1 lipca 2024 r.

▪ INNE

Dziennik Urzędowy L1621 z dnia 03.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1621 z dnia 31 maja 2024 r. zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Australii i Stanów Zjednoczonych w wykazach państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu i materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa drobiu i ptaków łownych

Wejście w życie: 4 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1670 z dnia 10.06.2024 r.

Zawiadomienie dotyczące wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie tarif celnych i handlu (GATT) z 1994 r., dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej

Wejście w życie: 10 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1652 z dnia 10.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2024/1652 z dnia 30 maja 2024 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej

Wejście w życie: 1 lipca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1662 z dnia 12.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1662 z dnia 11 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1793 w sprawie tymczasowego zwiększenia kontroli urzędowych i środków nadzwyczajnych regulujących wprowadzanie do Unii niektórych towarów z niektórych państw trzecich, wykonujące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i (WE) nr 178/2002

Wejście w życie: 2 lipca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1694 z dnia 13.06.2024 r.**

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1694 z dnia 12 czerwca 2024 r. zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Kanady i Stanów Zjednoczonych w wykazach państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu i materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa drobiu i ptaków łownych

Wejście w życie: 14 czerwca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1776 z dnia 24.06.2024 r.**

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2024/1776 z dnia 24 czerwca 2024 r. dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2024/1428 w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie

Wejście w życie: 25 czerwca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1746 z dnia 24.06.2024 r.**

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2024/1746 z dnia 24 czerwca 2024 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających

Wejście w życie: 24 czerwca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1745 z dnia 24.06.2024 r.**

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2024/1745 z dnia 24 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie

Wejście w życie: 24 czerwca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1739 z dnia 24.06.2024 r.**

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2024/1739 z dnia 24 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających

Wejście w życie: 24 czerwca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1738 z dnia 24.06.2024 r.**

DECYZJA RADY (WPZiB) 2024/1738 z dnia 24 czerwca 2024 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi

Wejście w życie: 24 czerwca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1845 z dnia 28.06.2024 r.**

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1845 z dnia 27 czerwca 2024 r. zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Kanady i Stanów Zjednoczonych w wykazach państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu i materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa drobiu i ptaków łownych

Wejście w życie: 29 czerwca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1843 z dnia 28.06.2024 r.**

DECYZJA RADY (WPZiB) 2024/1843 z dnia 28 czerwca 2024 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi

Wejście w życie: 28 czerwca 2024 r.**Dziennik Urzędowy L1842 z dnia 28.06.2024 r.**

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2024/1842 z dnia 28 czerwca 2024 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających

Wejście w życie: 28 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1865 z dnia 30.06.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2024/1865 z dnia 29 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy

Wejście w życie: 1 lipca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1864 z dnia 30.06.2024 r.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2024/1864 z dnia 29 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy

Wejście w życie: 1 lipca 2024 r.

Dziennik Urzędowy C4108 z dnia 24.06.2024 r.

Zawiadomienie dla podmiotów gospodarczych, importerów i eksporterów (C/2024/4108)

Interpretacje Podatkowe

Interpretacja indywidualna z dnia 21 czerwca 2024 r. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, znak: 0114-KDIP1-2.4012.208.2024.2.RM – Możliwość rozliczenia podatku VAT z tytułu importu i eksportu towarów na podstawie dokumentów przechowywanych w formie elektronicznej.

Wnioskodawca prowadzi działalność w zakresie produkcji i sprzedaży części. Wnioskodawca jest spółką prawa handlowego zarejestrowaną jako czynny podatnik VAT. Spółka dokonuje licznych transakcji zakupu i sprzedaży towarów z podmiotami spoza Unii Europejskiej. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej Spółka wykonuje transakcje będące: importem towarów oraz eksportem towarów. Na Spółce spoczywają określone w przepisach ustawy o VAT obowiązki związane z importem i eksportem. W zakresie importu w większości przypadków Spółka jest podmiotem odpowiedzialnym za samodzielne rozliczenie podatku VAT z tytułu importu, zgodnie z art. 33a ustawy o VAT. w zakresie eksportu Spółka jest zainteresowana zastosowaniem stawki podatku VAT w wysokości 0%, w związku z czym gromadzi dokumenty potwierdzające wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej. W związku z importem i eksportem Spółka gromadzi i przechowuje niezbędne dokumenty, które pozwalają jej na realizację opisanych obowiązków podatkowych.

Wnioskodawca planuje wprowadzenie zasady, że dokumenty te będą przechowywane wyłącznie w formie elektronicznej. W niektórych przypadkach dokumenty mogą być otrzymywane przez Spółkę w formie papierowej, dokument taki będzie skanowany, a następnie skan będzie zapisywany w formie elektronicznej. Dokument w formie papierowej będzie niszczone. Dokumenty przechowywane w formie elektronicznej będą spełniały następujące warunki: dokument będzie stanowił wierne odzwierciedlenie pierwotnego dokumentu wytworzonego, dokument zostanie zapisany w formacie, który będzie umożliwiał zapoznanie się z treścią tego dokumentu i sporządzenie jego wydruku, dokument będzie przechowywany w formacie, który co do zasady uniemożliwia ingerencję w treść tego dokumentu, dokument będzie przechowywany przez Spółkę co najmniej do czasu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Wnioskodawca w przedstawionym zakresie zwrócił się z pytaniem, czy przedstawiony sposób przechowywania w formie elektronicznej dokumentów związanych z importem i eksportem pozwala Spółce na prawidłową realizację obowiązków określonych w przepisach ustawy o podatku VAT, tj. prawidłową podstawę wykazania podatku należnego z tytułu importu na podstawie art. 33a ustawy o VAT oraz odliczenia podatku naliczonego z tytułu importu, a także zastosowanie do eksportu stawki 0%.

Odnosząc się do tak postawionego zapytania, Organ interpretujący wskazał, że ani przepisy regulujące rozliczenie podatku VAT z tytułu importu towarów na podstawie art. 33a ustawy jak również przepisy dotyczące prawa do odliczenia podatku z tytułu importu towarów, na podstawie art. 86 ust. 1 i art. 86 ust. 2 pkt 2 ustawy a także przepisy regulujące prawo do zastosowania stawki VAT w wysokości 0% dla eksportu towarów nie określają formy dokumentów potwierdzających realizację przedmiotowych transakcji. Przepisy obowiązujące w tym zakresie nie uzależniają ich zastosowania od posiadania oryginałów dokumentów w formie papierowej. W konsekwencji powyższego, można przyjąć, że każda forma jest dopuszczalna, pod warunkiem, że autentyczność tych dokumentów została uprawdopodobniona. W dobie szeroko rozwiniętych technik komunikacji nie ma podstaw, aby odmawiać

mocy dowodowej dokumentowi sporządzonemu w formie elektronicznej. Jeżeli są to dokumenty niebudzące wątpliwości co do ich autentyczności, mogą one stanowić dokument/dowód, o którym mowa w obowiązujących przepisach ustawy. Tym samym, każda forma dokumentu jest dopuszczalna pod warunkiem, że autentyczność i integralność z dokumentami źródłowymi została wystarczająco uprawdopodobniona.

Dyrektor KIS określił, że dokumenty dotyczące transakcji objętych zapytaniem, przechowywane w wersji elektronicznej powinny jednoznacznie dowodzić dokonanie importu i eksportu towarów. Wnioskodawca wskazał, że dokumenty elektroniczne będą oryginałami natomiast dokumenty papierowe będą digitalizowane w taki sposób aby zapewnić ich wiarygodność i autentyczność, tj. poprzez sprawdzenie skanu przez pracownika, kontrole przełożonego, zniszczenie wersji papierowej dopiero po sprawdzeniu, wdrożenie odpowiedniej procedury, kontrole na etapie księgowości, format zapobiegający ingerencji w plik.

Podsumowując, organ potwierdził, że wskazany we wniosku sposób przechowywania dokumentów w formie elektronicznej zapewni ich czytelność, autentyczność pochodzenia oraz integralność treści z dokumentami źródłowymi dotyczącymi importu i eksportu towarów, a przepisy obowiązujące w tym zakresie nie stanowią, że podatnik ma posiadać wyłącznie papierowe oryginały dokumentów. Wobec powyższego, należy przyjąć, że opisana we wniosku elektroniczna forma przechowywania dokumentów określonych w ww. przepisach jest dopuszczalna. W konsekwencji należy uznać, że przechowywane w formie elektronicznej dokumenty dotyczące importu towarów, tj. dokument SAD, komunikaty IE43, IE25, PW228 i PW229 oraz zgłoszenie celne ZC299 będą stanowiły podstawę do wykazania podatku należnego z tytułu importu, na podstawie art. 33a ustawy oraz dokonania odliczenia podatku naliczonego z tytułu importu, na podstawie art. 86 ust. 1 i art. 86 ust. 2 pkt 2 ustawy. Natomiast dokumenty dotyczące eksportu towarów przechowywane w formie elektronicznej, tj. dokument SAD, specyfikacja towaru (packing list), list przewozowy (CMR), komunikat IE529 oraz komunikat IE599 będą uprawniały Państwa do zastosowania stawki VAT 0% dla realizowanych dostaw eksportowych.

 ŹRÓDŁO

UWAGA! Interpretacja indywidualna dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez konkretnego Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym. Funkcja ochronna interpretacji indywidualnej nie wywołuje skutku względem innych podmiotów niż Wnioskodawca. Interpretacja indywidualna może stanowić wyłącznie informację o praktyce interpretacyjnej organów, a względnie, w określonych okolicznościach wyznaczać utrwaloną linię interpretacyjną.

Orzecznictwo

Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. akt C-657/22, SC Bitulpetroleum Serv SRL przeciwko Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești - Zwrot oleju opałowego do składu podatkowego, opodatkowanie zgodnie z zasadą rzeczywistego wykorzystania tych produktów.

W przedstawionym stanie faktycznym Bitulpetroleum będąca rumuńską spółką zajmująca się hurtowym handlem paliwami i ich produktami pochodnymi miała zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego ważne do 1 października 2018 r. Podczas kontroli podatkowej, obejmującej okres od czerwca 2014 r. do grudnia 2017 r., stwierdzono, że Bitulpetroleum wystawiło raporty i faktury dotyczące produktu energetycznego używanego jako paliwo do ogrzewania, nie podając informacji o jego znakowaniu i barwieniu. Firma nie powiadomiła również organu celnego o ponownym wprowadzeniu produktu do składu podatkowego. W wyniku tej kontroli, 7 sierpnia 2020 r., nałożono na firmę karę obejmującą dodatek do podatku akcyzowego oraz dodatek do VAT. Bitulpetroleum nie zgodziło się z decyzją i sprawa trafiła na drogę sądową.

W niniejszej sprawie zawieszono postępowanie i zwrócono się do TSUE z następującymi pytaniami prejudycjalnymi. Po pierwsze czy przepisy krajowe i praktyki krajowe zgodnie z którymi ponowne wprowadzenie paliwa opałowego (oleju opałowego) do składu podatkowego przy braku kontroli celnej stanowi domniemane naruszenie procedury składu, które uzasadnia zastosowanie podatku akcyzowego według stawki ustalonej dla oleju napędowego, to znaczy paliwa, w odniesieniu do którego wartość akcyzy jest ponad 21 razy wyższa niż wartość podatku akcyzowego od oleju opałowego, są sprzeczne z zasadą proporcjonalności oraz z przepisami dyrektywy 2003/96. Po drugie czy przepisy i praktyki krajowe zgodnie z którymi VAT jest nakładany na kwoty określone dodatkowo przez organ podatkowy z tytułu podatku akcyzowego od oleju napędowego jako sankcja za nieprzestrzeganie przez podatnika procedury dozoru celnego w następstwie ponownego wprowadzenia do składu produktów energetycznych takich jak olej opałowy, w odniesieniu do których zapłacono już podatek akcyzowy, a które nie zostały przyjęte przez klientów, pozostają w stanie nienaruszonym i są przechowywane do czasu znalezienia nabywcy, są sprzeczne z zasadą proporcjonalności, zasadą neutralności VAT oraz przepisami dyrektywy 2006/112.

W przedmiocie pytania pierwszego sąd podkreślił, że cele dyrektywy 2003/96/WE opierają się na zasadzie, zgodnie z którą produkty energetyczne są opodatkowane zgodnie z ich rzeczywistym wykorzystaniem, przy uwzględnieniu w szczególności wyraźnego rozróżnienia pomiędzy paliwami opałowymi i paliwami silnikowymi. Jak wskazano, to do państw członkowskich należy ustanowienie mechanizmów i środków zwalczania oszustw podatkowych, w tym sankcji za nieprzestrzeganie ustanowionych warunków. Wszelkie środki powinny być jednak zgodne prawem Unii i jego ogólnymi zasadami, w tym z zasadą proporcjonalności. Trybunał wskazał, że zastosowanie do produktu energetycznego wyższej stawki podatku akcyzowego przewidzianej dla oleju napędowego wykorzystywanego jako paliwo silnikowe, tytułem sankcji za nieprzestrzeganie warunków formalnych – które prowadzi zdaniem sądu odsyłającego do opodatkowania tego produktu energetycznego 21 razy wyższym – bez umożliwienia danemu podmiotowi gospodarczemu udowodnienia rzeczywistego wykorzystania tego produktu, wykracza poza to, co jest konieczne do zapobiegania oszustwom podatkowym lub unikaniu opodatkowania. Zdaniem TSUE dyrektywę 2003/96 i zasadę

proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom lub praktykom krajowym, zgodnie z którymi w przypadku ponownego wprowadzenia produktów energetycznych wykorzystywanych jako paliwo do ogrzewania do składu podatkowego, w celu późniejszego wprowadzenia ich do obrotu, brak powiadomienia właściwego organu o tym ponownym wprowadzeniu do składu podatkowego oraz brak w notach odbiorczych i fakturach korygujących z tytułu zwrotu dotyczących tych produktów informacji o ich znakowaniu i barwieniu prowadzą, tytułem sankcji za nieprzestrzeganie tych warunków, do zastosowania do tych produktów, niezależnie od ich rzeczywistego wykorzystania, wyższej stawki podatku akcyzowego przewidzianej dla oleju napędowego wykorzystywanego jako paliwo silnikowe.

W przedmiocie pytania drugiego TSUE przypomniał, że zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a dyrektywy 2006/112, VAT obejmuje odpłatną dostawę towarów na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika działającego w takim charakterze. VAT staje się wymagalny w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług, niezależnie od tego, czy zapłacono już za tę transakcję. Do podstawy opodatkowania VAT wlicza się podatki, cła, opłaty i inne należności, z wyjątkiem samego VAT. Aby te podatki, cła, opłaty i inne należności mogły być wliczone do podstawy opodatkowania VAT, muszą pozostawać w bezpośrednim związku z dostawą towaru.

Zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2006/112, dodatkowe zobowiązanie podatkowe w zakresie akcyzy nałożone na Bitulpetroleum musi zostać włączone do podstawy opodatkowania VAT. Jednak takie włączenie jest możliwe tylko wtedy, gdy dodatkowe zobowiązanie jest zgodne z zasadą opodatkowania produktów energetycznych zgodnie z ich rzeczywistym wykorzystaniem, jak przewiduje dyrektywa 2003/96. W tych okolicznościach, na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) i art. 63 dyrektywy 2006/112, dodatkowa kwota VAT obliczona na podstawie owej dodatkowej kwoty podatku akcyzowego będzie należna i stanie się wymagalna dopiero w momencie dostawy danego produktu energetycznego przeznaczonego do wykorzystania jako paliwo silnikowe.

Podsumowując, TSUE wskazał, iż przepisy dyrektywy 2006/112 stoją one na przeszkodzie przepisom lub praktykom krajowym, zgodnie z którymi w przypadku ponownego wprowadzenia produktów energetycznych wykorzystywanych jako paliwo do ogrzewania do składu podatkowego VAT jest należny od kwoty określonej przez organ podatkowy tytułem dodatkowego zobowiązania w zakresie podatku akcyzowego z powodu zastosowania do tych produktów stawki podatku akcyzowego przewidzianej dla oleju napędowego wykorzystywanego jako paliwo silnikowe, chyba że dokonano transakcji podlegającej opodatkowaniu polegającej na dostawie danego produktu energetycznego w celu wykorzystania go jako paliwa silnikowego.

A green arrow-shaped button pointing to the right, containing the word 'ZŹRÓDŁO' in white, uppercase letters.

Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 2024 r., sygn. akt C-316/22, Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA przeciwko A2A Energia SpA, Energit SpA, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Odzyskanie przez odbiorcę końcowego nienależnie zapłaconego podatku wyłącznie od dostawcy

Stan faktyczny w niniejszej sprawie przedstawiał się następująco. Gabel Industria Tessile i Canavesi będące dwoma włoskimi spółkami, zawarły umowy na dostawę energii elektrycznej z firmami A2A Energia i Energit dla swoich zakładów produkcyjnych. W latach 2010 i 2011 firmy te zapłaciły należności wynikające z tych umów, w tym dodatkowy podatek uzupełniający podatek akcyzowy od energii elektrycznej, który został zniesiony w 2012 r. W 2020 r. Gabel Industria Tessile i Canavesi wniosły pozwy przeciwko dostawcom przed sądem w Como, domagając się zwrotu zapłaconych kwot tego podatku. Uważali, że przepisy ustanawiające ten podatek były niezgodne z prawem Unii Europejskiej.

W sprawie tej, na etapie sądowym zawieszono postępowanie rozpoznawane łącznie i zwrócono się do TSUE z następującymi pytaniami prejudycjalnymi. Po pierwsze, czy system źródeł prawa UE, a w szczególności art. 288 akapit trzeci TFUE, stoi na przeszkodzie temu, aby sąd krajowy nie stosował w sporze pomiędzy osobami prywatnymi przepisu prawa krajowego sprzecznego z jasnym, precyzyjnym i bezwarunkowym przepisem dyrektywy, która nie została wdrożona lub nie została wdrożona prawidłowo. Po drugie, czy zasada skuteczności stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który nie pozwala nabywcy końcowemu żądać zwrotu nienależnego podatku bezpośrednio od państwa, lecz jedynie przyznaje mu prawo do wytoczenia powództwa cywilnego o zwrot nienależnie pobranych kwot przeciwko podatnikowi, który jest jedynym podmiotem uprawnionym do uzyskania zwrotu od organów podatkowych, w sytuacji gdy na jedyną przyczynę niezgodności podatku z prawem można powoływać się wyłącznie w ramach stosunku pomiędzy podatnikiem a organami podatkowymi, lecz nie w ramach stosunku pomiędzy podatnikiem a nabywcą końcowym.

W przedmiocie pytania pierwszego, istotą jest ustalenia czy art. 288 akapit trzeci TFUE wyklucza możliwość, aby sąd krajowy w sporze między jednostkami odstąpił od stosowania krajowego przepisu ustanawiającego podatek spreczny z jasnym, precyzyjnym i bezwarunkowym przepisem dyrektywy, która nie została transponowana lub została transponowana nieprawidłowo. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, dyrektywa nie może sama z siebie nakładać obowiązków na jednostki, a zatem nie można jej bezpośrednio stosować przeciwko jednostkom przed sądem krajowym. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, dyrektywa nie może sama z siebie tworzyć obowiązków po stronie jednostki i w konsekwencji nie można powoływać się na nią przeciwko takiej osobie przed sądem krajowym. W orzeczeniu podkreślono jednak, iż po upływie terminu transpozycji jasne, precyzyjne i bezwarunkowe przepisy dyrektywy nietransponowanej lub transponowanej nieprawidłowo stają się częścią jego wewnętrznego porządku prawnego i że w związku z tym jednostka może się na te przepisy powoływać przeciwko innej jednostce. W takiej sytuacji obowiązek nałożony w ten sposób na jednostki opiera się nie na prawie Unii, lecz na prawie krajowym. W związku z tym, niezależnie od braku horyzontalnego skutku dyrektywy, sąd krajowy może pozwolić jednostce na powołanie się na bezprawność podatku, który sprzedawca niestusznie przerzucił na nią na podstawie uprawnienia przyznanego mu przez prawo krajowe, aby doprowadzić do neutralizacji dodatkowego ciężaru ekonomicznego, jaki ostatecznie musiała ona ponieść, jeżeli taka możliwość jest przewidziana w prawie krajowym. Biorąc pod uwagę powyższe, sąd krajowy w sporze pomiędzy jednostkami nie może odstąpić od stosowania przepisu krajowego ustanawiającego podatek pośredni spreczny z jasnym, precyzyjnym i bezwarunkowym przepisem dyrektywy nietransponowanej lub transponowanej nieprawidłowo, chyba że prawo

wewnętrzne stanowi inaczej lub że podmiot, przeciwko któremu powołano się na ową sprzeczność wspomnianego podatku, podlega zwierzchnictwu lub kontroli państwa.

W zakresie pytania drugiego wskazano, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem państwa członkowskie mają co do zasady obowiązek zwrócić podatki pobrane z naruszeniem prawa Unii, gdyż prawo do uzyskania zwrotu tych podatków jest konsekwencją i dopełnieniem praw przyznanych jednostkom przez przepisy prawa Unii, które zakazują pobierania takich podatków. Możliwa jest jednak odmowa zwrotu nienależnie pobranego podatku, jeżeli zwrot ten powodowałby bezpodstawne wzbogacenie osób uprawnionych, tzn. gdy zostanie wykazane, że osoba zobowiązana do zapłaty podatku przerzuciła go w rzeczywistości bezpośrednio na inną osobę. Z tego względu zwrócenie podatnikowi kwoty podatku przerzuconego wcześniej na odbiorcę końcowego byłoby dla niego równoznaczne z uzyskaniem podwójnej korzyści.

W dalszej kolejności Trybunał podkreślił, że państwo członkowskie nie powinno czerpać korzyści z naruszenia prawa Unii. Jeżeli prawo krajowe umożliwiło przerzucenie podatku na końcowego odbiorcę, to odbiorca ten powinien mieć możliwość uzyskania zwrotu tego podatku, albo bezpośrednio od państwa członkowskiego, albo od dostawcy. W przypadku, gdy dostawca dokonuje zwrotu odbiorcy, powinien mieć możliwość żądania wyrównania od państwa. Kwestie te powinny zostać uregulowane w prawie krajowym.

W kontekście omawianej sprawy, Trybunał zauważył, że obowiązek zapłaty dodatkowego podatku akcyzowego od energii elektrycznej spoczywał na dostawcach energii. Dostawcy ci, przerzucali zaś koszt podatkowy na odbiorców końcowych, zgodnie z prawem krajowym. Według prawa krajowego odbiorcy końcowi nie mogą żądać zwrotu tego podatku bezpośrednio od państwa, lecz muszą wystąpić o zwrot do dostawców. W konsekwencji odbiorcy końcowi nie mają możliwości powołania się przeciwko dostawcom energii na niezgodność tego podatku z przepisami dyrektywy.

ŹRÓDŁO

Kontakt

Zachęcamy Państwa do dołączenia do grona stałych odbiorców naszego miesięcznika - Newslettera celno-podatkowego, a także korzystania z usług doradczych JAS-FBG Doradztwo Sp. z o.o.

Zapraszamy do kontaktu:

tel.: (+48) 323 593 430

e-mail: kontakt@doradztwo.jasfbg.pl